

Ένα πράμα όμως. Οί ρεκλάμες του, καθώς είναι γραμμένες στην καθαρύουσα - ίσως από στρατήγημα, για νά μήν πιχτούν τάρματα οί γλωσσικοί δραγγάτες - είναι λιγάκι σκοτεινές, σάν αρχαίοι χρησμοί. "Αξχφνκ σέ μιὰ λέει πώς τάρχατα έργα τυπώνονται τώρα «όχι εις τήν θείαν μέν γλώσσαν αὐτῶν, ἀκατάληπτον ὅμως εις τοὺς νεωτέρους "Ελληνας [ὡς ἐδῶ, περιφημα], ἀλλ' εις τήν μητρικὴν ἡμῶν γλώσσαν [κόμα πιὸ περίφημα· μητρικὴ, αὐτὸ δὲ δὲν τάρνιεται οὔτε ὁ Μιστριώτης, εἶναι ἡ δημοτικὴ], τὴν γλώσσαν τῶν συγχρόνων πεφωτισμένων Ἑλλήνων [κάθε ἀληθινὰ φωτισμένος Ἑλληνας εἶναι καὶ δημοτικιστὴς], τὴν καταληπτὴν εις πάντα γνωρίσαντα τὰ σύγχρονα ἑλληνικὰ γράμματα...»

Αὐτὸ δὲν τὸ πολυκαταλαβαίνω. Τί γράμματα ἔννοεῖ; Τοῦ Σκολιοῦ, ἢ τὰ παιητικὰ καὶ φιλολογικὰ δημοτικά μας; Δέ μοῦ τὸ ζηγᾶς, σέ πιρακαλῶ, Νουμᾶ μου, για νά δῶ ἂν πρέπη νά στείλω παραγγελιά για τὰ καινούρια βιβλία τοῦ κ. Φέξη;

Σόρα, 18. VII. 1910.

ΤΙΡΙΑΙΡΗΣ

Σημ τοῦ «Νουμᾶ».—Τὸν κουτὸ μᾶς κάνεις;

ΑΘΗΝΙΩΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

(Σ' ἓνα φίλο, σὶὰ ξένα)

Ἀθήνα, 22 τοῦ Ἀλωνῶρη

Ἄμα δικεῖλξής ἐφημερίδες σήμερον καὶ τις ξαναδιαβάσης μετὰ δεκα μέρες, θὰ δῆς πὼς ὅλα τὰ φοβερά καὶ τρομερά πού γράφουσε γίνονται καπνός. Μιὰ βδομάδα τώρον πέφτει τὸ ὑπουργεῖο τοῦ Δραγούμη, καὶ τὸ ὑπουργεῖο μένει στὴ θέση του. Ἐκκλησιαστικὸς βρασμός, καὶ ὅλα συχωρεμένα. Χαλάσανε τὴν κόσμον τὰ προεδρεῖα Συλλόγων καὶ Συντεχνιῶν νά βροῦνε λαϊκοὺς καὶ ἀνεξάρτητους υποψήφιους για τὴν Ἐθνοσυνέλευση, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶτανε σ' ὅλο τὸ Κράτος νά γίνουσε μιχτοὶ συνδυασμοὶ καὶ νά κάμουν οἱ κομματικοὶ ἀρχηγοὶ ἐδῶ ζήτημα τὴν υποψηφιότητα τοῦ Βενιζέλου, ὅπως τὴν κάμανε ζήτημα κ' οἱ καλοὶ μας γειτόνοι, οἱ Νεότουρκοι. Φωντάσου νάνα: ἀνγκασμένοι κανεῖς νά φυλάγεται ἀπὸ φίλους κι ὀχτροὺς! Ὡς τόσο, ἀφοῦ τὰ βόλεψε ὅπως ἔπρεπε στὴν Κρήτη, ἀφοῦ ἔδωκε στοὺς Προζένους ὑπόμνημα για τὴν ἀντίρρηση πού πέσαν οἱ Προστατίδες σάν εἶπανε «κυριαρχικὰ» τὰ δικαιώματα τοῦ Σουλτάνου, ἀφοῦ πληρωθήκανε ἀνόριστοι οἱ Τουρκοκρητικοὶ ὑπάλληλοι καὶ πληρεξούσιοι, ἀφοῦ κ' οἱ ἀντίθετοὶ του στὴν Κρήτη ἀρχισαν νά συμφωνοῦνε πὼς μποροῦν νά συνεργαστοῦνε μαζί του σέ Κυβέρνηση, Οἰκουμενικὴ, ἤρθε ὁ Βενιζέλος ἐδῶ στίς 12 κ' ἔφυγε στίς 19 για ταξίδι, ὡς τὴ Βιέννα ἴσως.

Στὴν πολιορκία πού τοῦ στήσανε οἱ δημοσιογράφοι, μίλησε μετοημένκ καὶ διπλωματικά. Ὅχι σάν τὸν κ. Δεβίλ, τὸ Γάλλο πρέσβη ἐδῶ, πού τοῦ ξεφύγανε ἀντιδιπλωματικὰ λόγια στὴν ὑποδοχὴ τῆς ἐθνικῆς του γιορτῆς, καὶ οὔτε σάν τὸ Νκαμπὴ μπέτ, τὸν Τοῦρκο πρέσβη, πού πῆγε μὲ ἄδεικ στὴν Πόλη καὶ τοῦ ἔβαλε συνέντευξη ἢ «Γινίν», για τὴν σέλεσην ἢ ἰσωτερικὴ καταστασὴ μας - πὼς χάσαμε τὴν ἐχτίμηση τῆς Εὐρώπης, πὼς κιντυνεῖ οἱ βασιλικὸς μας θρόνος, πὼς ὁ Διαδόχος ἔμεινε δίχως φίλο, καὶ ἄλλα. Φυσικὰ γεννήθηκε διπλωματικὸ ἐπίσδοιο, ὁ Νκαμπῆς ἀρνήθηκε πὼς τὰ εἶπε ἔτσι, καὶ τώρα δὲν ξανάρχεται πιὰ στὴν Ἀθήνα, παρὰ ἔρχεται ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι ὁ Σεφᾶ μπέης, Νεότουρκος μὲ τὰ ὅλα του αὐτός.

Ὡς τόσο, δὲν ἔπαψε στὴν Τουρκία ὁ ἐμπορικὸς πόλεμος. Παύει στὸ φαινόμενο, καὶ πάντα ὑπάρχει. Ἐκεῖ ξεθυμαίνουσι οἱ Τοῦρκοι τὴν ἀλληλοσπαραγμὸν τους. Για-τὶ σηκώτανε κεφαλί οἱ ἀντιδραστικοὶ. Κ' οἱ Νεότουρκοι καταδιώκουσι τὸν Ἀρβανίτη Κεμάλ καὶ φυλακίζουσι τὸν προπέρσινον βεζῖρη Φερῆτ, καὶ γυροῦνε συνεννόηση μὲ τὸ φιλελεύτερον πρίγκηπα Σαμπαχεντίν. Κ' ἐνῶ ἡ Ἀρβανιτιά τοὺς πολεμαῖε γερὰ στὰ βουὰ της, σηκωθήκανε κ' οἱ Δροῦσοι στὸ Λίβανο κ' οἱ Μπεντουῖνοι στὴν Ἰεμένη. Οἱ Σαμιῶτες συντραχίζουσι πάλι ἀπὸ τοὺς 39 τοὺς πληρεξούσιους οἱ 34 κηρυχθήκανε ἀντίθετοι τοῦ Κοπάση, κάμανε συλλαλητήρια καὶ ζήτησαν τὴν παψὴν τοῦ ἢ Πύλη γι' ἀπάντηση τοὺς στέλνει δυὸ ἀντιτορπιλλικά, ἓνα καταδρομικὸ κ' ἓνα τάγμα στρατὸ νά τοὺς αἰματοκυλίσῃ.

Τὸ Πατριαρχικὸ ζήτημα καιμάται εἶχε δηλώσει ἡ Πύλη πὼς δὲ θὰ ἐπιτρέψῃ νά μαζωχτῇ Ἐθνοσυνέλευση, καὶ πῶς, ἂν παραιτηθῇ ὁ Πατριάρχης, θὰ δεχτῇ τὴν παραιτήσῃ του. Κ' ἔπειτα θέλαν οἱ Τοῦρκοι νά γιορτάσουσι μαζί τους οἱ δικοὶ μας τὴν ἐπέτειο τῆς Συνταγματικῆς τους Δευτερίας! Στὴ ναυτικὴ ἐπιθεώρηση, πού κάμανε τότες, δὲν πῆγε ὁ Πατριάρχης. Μὰ νά, καινούρια, πού δὲν ξέρουμε πῶς θὰ βγοῦνε. Ὁ Βούλγαρος Ἐξάρχος ζήτησε νάρθῃ σέ φιλικὴ συνεννόηση μὲ τὸν Πατριάρχη, κ' ἡ Βουλγαρία τρέζει τὰ δόντια για τίς ἀνομίες τοῦ στρατοῦ στὴ Μακεδονία, ἔπου ἀρχίσανε νά μπκίνουσι ἀντάρτικα σώματα ἀπὸ τὰ βουλγαρικὰ σύνορα. Εἶναι πάλε φόβος μεγάλος για πόλεμο, κ' ἡ Τουρκία ὀχυρώνει τὰ βορινὰ σύνορα, ὀχυρώνει ὅμως καὶ πρὸς τὴν Ἡπειρο καὶ Θεσσαλίαν, στέλνοντας ἀλάκαιρες μεραρχίες, γιατί φοβάται τώρα μήπως Ἑλληνας καὶ Βούλγαροι συνεννοηθοῦνε καὶ τὴ χτυπήσουσι. Κάνει καὶ σκέδια μεγάλα για στόλο, καὶ μὲ λαχεῖο μάλιστα. Βγήκε λόγος πὼς θὰγοράσῃ,

πρώτα ένα καινούριο, τώρα δυό παλιά θωρακωτά από τή Γερμανία· μὰ τὰ σκέδια μένουνε στὸ χαρτί, καὶ θὰ μένουνε ὡς πού νὰ βρεθῆ τὸ δάνειο, πού ἀπελπίστηκε ὁ ὑπουργὸς τῆς Τζαβὴτ πὼς θὰ τὸ συμφωνοῦσε στὴ Λόντρα καὶ στὸ Παρίσι καὶ τώρα κίνησε γιὰ τὸ Βερολίνο.

Ἄλλα νέα εἶναι : Σεκαθαριστήκανε ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο 18 καθηγητάδες. Ἐγείνε ἕνα ἥσυχο συλλαλητήριο μὲ τὸ Μιστριώτη καὶ τὸν Καζάκη ἐπὶ κεφαλῆς νὰ ξαναδιοριστοῦνε. Κίνηση ἐκλογικῆ. Ράλλης καὶ Θεοτόκης φιλι-κλειδί. Ἡ σταφίδα κακὴ σοδειά : 280 ἑκατομμύρια λίτρες, ἐνῶ πέρσι εἶτανε 390. Συλλαλητήρια στὸν Πύργο πὼς φταίγει ἡ Προνομιούχο Ἐταιρία. Κόντεψε νὰ καῖ τὸ Προξενεῖο μας στὴ Σμύρνη. Ἄρχισε ἡ μελέτη γιὰ νέο παρακλάδι πού θὰ ἐνώσῃ τὸ σιδηρόδρομο τῆς Λάρισσας μὲ τοὺς τούρκικους. Καὶ λένε πὼς τὸ στάρι εἶναι λιγιστὸ φέτος στὸν κόσμον, καὶ θὰ φάμε ἀκριβώτερο τὸ ψωμί.

ΑΘΗΝΙΩΤΗΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Τὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμά» ἀπὸ τούτη τὴ βδομάδα μεταφέρονται στὴν ὁδὸ Ἰπποκράτη ἀριθ. 11, πλάι στὴν Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη.

— Βγήκε τὸ 5ο φυλλάδιο τῆς «Ἀνεμώνης» μὲ ὕλη καλὴ καὶ διαλεχτῆ. Στὴν πρώτη πρώτη σελίδα του δημοσιεύει τρία ποιήματα τοῦ κ. Κ. Πικλαμᾶ «Τὰ παραδομένα», κ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ εἶναι οἱ «Τρεῖς Πανηγῆρες», σωστὸ διαμαντάκι, πού τὸ δημοσιεύουμε καὶ μεις ἐδῶ :

ΤΡΕΙΣ ΠΑΝΑΓΙΕΣ

Ἡ Παναγία ἡ Φλαμπουριανὴ κ' ἡ Παναγία ἡ Κανάλα κ' ἡ Σαραγγλάτισσα ἡ Κυρά, τρεῖς ἀδερφές, καὶ ζούσανε μὲ τὴ μεγάλη ἀγάπη, τρεῖς ἀδερφές, καὶ μὴ καρδιά. Μὰ ὁ χωρισμὸς εἶναι κακὸς καὶ τὸ ἔχε γιὰ φαρμάκι. Καὶ γιὰ νὰ ζοῦν πάντα μαζί, τίς ἐκκλησιὰς τοὺς χρίσανε, τρεῖς ἀδερφές καὶ κείνες, κοντὰ κοντὰ, καρσὶ καρσὶ.

— Μαθαίνουμε πὼς ὁ φίλος κ. Γ. Μπογιατζάκης ἔγραψε ἕνα πολὺ καλὸ δρᾶμα μὲ τὸν τίτλο «Οἱ ἥσιοιοι» πού θὰ παιχτεῖ τοῦτο τὸ καλοκαίρι στὸ θέατρο τῆς κ. Κυβίλης.

— Ἀπὸ μιὰ θεατρικὴ κριτικὴ τοῦ κ. Γρ. Ξενόπουλου γιὰ τὸν «Πειρασμὸ» του μαθαίνουμε πὼς ἡ καθαρεύουσα λέει «ἐλαφρότατον δραμάτιον» τὴ χοντροκαμωμένη φάρσα.

— Ἀπὸ τὴν ἴδια κριτικὴ μαθαίνουμε πὼς, γιὰ νὰ δῆ ὁ συγγραφέας τί ἐντύπωση κάνει τὸ ἔργο του, πρέπει νὰ ξεριζώνῃ ἀπὸ τὸ ἀκροατήριον «τὰ γνωστὰ ζιζάνια τῶν ἐπιστήμων πρώτων» καὶ (αὐτὸ δὲν τὸ λέει ὁ κ. Γρ. Ξ μὰ εἶναι φυσικὸ συμπέρασμα) νὰ τὸ γμιῖζῃ μ' ἑγκαθίτους.

— Μαθαίνουμε πὼς πολλὰ πρωτότυπα ἔργα τῆς φετινῆς φουρνιᾶς μεταφράζονται γαλλικὰ γιὰ νὰ παιχτοῦνε καὶ στὸ Παρίσι.

— Στὸν τελευταῖο Hellenic Herald (ἀριθ. 43) τῆς Λόντρας δημοσιεύεται ὁ «θάνατος τῆς Ὀρφανῆς» τοῦ Σολωμοῦ, μεταφρασμένος ποιητικῶς ἀπὸ τὴν Κἄ Edmonds.

— Στὴν Graecia τοῦ Παρισίου τυπώνεται ὁ «Ζάνος Χαρίσης» τοῦ Ἀργύρη Ἑφταλιώτη, μεταφρασμένος ἀπὸ τὸν κ. Ε. Clément.

— Λάβουμε τώρα τελευταῖα διάφορα καινούρια βιβλία, ἔμμετρα καὶ πεζά, καὶ θὰ γράψουμε γι' αὐτὰ στὸ ἐρχόμενο φύλλο.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Γ. Παπ. στὴν Ἰτιά. Λάβουμε τὴ συντρομὴ κ' ἐυχαριστοῦμε.—κ. Σάντ. στὴν Πόλη. Στείλ' τα. Τὰ φύλλα τὰ στέλνουμε στὸ παλιὸ σου κατατόπι: Wiener Bank-Vereln, ὥστε ἀπὸ καὶ ζήτησέ τα. Μὰς ἄρесе καὶ τὸ ἐπιγραμματάκι σου στὸ Μιστριώτη :

Ἐνώσω καθαρίζονταν ἡ κόπρη τοῦ Αὐγείου,
φαίνεται πὼς κρυβόσουνα μέσα στὴν κοπριά
κ' ἔμεινε γιὰ μαγιά.

κκ. Β. Φεδ. στὸ Καρλόβασι (Σάμο). Σοῦ θυμίζουμε τὴ συντρομὴ τοῦ 1909 καὶ 1910.—κ. Βύθ. Βύθ. στὸ Βαθὺ (Σάμος). Δὲν ἀπάντησες στὰ γράμματα μας. Συντρομὲς χρωστᾶς τοῦ 1908, 1909 καὶ 1910, δηλ. φρ. 32, 30. Σὲ παρακαλοῦμε νὰ μᾶς τὰ στείλεις.—κ. Π. Π. Ἐλ. στὴν Πέτρα (Μιτυλήνη). Σὲ παρακαλοῦμε νὰ στείλεις τίς συντρομὲς τοῦ 1909 καὶ 1910 (φρ. 22, 50).—κ. Ω. ἐδῶ. Ἄν ἔληθ' νὰ βιαζόσουν, εὐκολο εἶτανε νὰ περάσῃς ἀπὸ τὸ γραφεῖο, νὰ εὐγνωρίσουμε, καὶ τότε νὰ σοῦ δώσουμε τὰ κατατόπια πού χρεώσεις.—Κοκκινότριχα. Μπορεῖς νὰ περάσῃς καμιά ὥρα ἀπὸ τὸ καινούριο γραφεῖο μας, νὰ σοῦ ποῦμε πὼς μπορεῖ νὰ τυπωθῇ ;—κ. Μ. Φιλῆ. Κίρκυρα.—Στείλ' τα πρώτα, κ' ἔπειτα σοῦ λέμε ἂν μπορεῖ νὰ μπουνε. Ἀπὸ τὰ ἐπιγράμματα, τὸ 1ο δὲ μᾶς ἄρесе, ἀπὸ τὸ 2ο σοῦ φύγανε στὴν ἀντιγραφή λέξεις, τὸ 3ο, ἂν καὶ μᾶς φαίνεται πὼς κάπου ξαναδιαβάσαμε τὴν ἰδέα, τὸ τυπώνουμε ἐδῶ :

«Τὸ φᾶσμα»

Ἐὸλ' οἱ σοφοὶ μας βέβηχαν νὰ παίξουν τὸ κρυφτάκι
—Ποιὸς ξεγλάσαι τ' ἄλλουνοὺς—καὶ κράζαν καταβάροι:
Κ' ἐκεῖ πού εἰ μίθροι πίστέθαν νὰ δοῦν τὸ Χατζηδάκτ,
Λιγοθυμώντας ἔκραζαν' ἀτὸ φᾶσμα τοῦ Ψυχάρη !»

Ἰπὸ τὴν Ἑψηλὴν προεδρίαν τῆς Α. Μ.
τοῦ Βασιλέως

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ. Εἰδικαὶ σχολαὶ ἀνωτέρων τεχνικῶν σπουδῶν : ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΓΕΩΡΓΙΚΗ, ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΙΚΗ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ. Φοίτησις διετής. Γίνονται δεκτοὶ καὶ μαθητρίαι. Ἐγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου. Μαθήματα ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου. Γραφεῖα Ἀκαδημίας καὶ Δελτίου ἐπὶ τῆς πλατείας Κάνιγγος. Τὰ διδάκτρα ἠλαττώθησαν εἰς τὸ 1)3 σχεδόν, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν τεχνικῶν σπουδῶν. Ὁδηγὸς παρέχεται δωρεὰν πρὸς αἰτούντι.